

Ениграмми.

I.

На единъ докторъ.

Защо когато боледува
Отъ треска нашиятъ лѣкаръ
Самичъкъ той не се лѣкува,
А другъ лѣкаръ му дава цяръ?
Нели познава докторийство?
— Не прави си цѣрътъ самъ
Че слабъ е, негли. — Не, ами
Бои се отъ самоубийство!

II.

За единъ чорбаджия когато умре.

Вечъ умрѣ! умрѣ горкиятъ!
Отърва се вечъ свѣтътъ!
Четири души го влечжтъ,
Въ гроба му да го зарижтъ,
Червецитѣ да гостжтъ.
Сиромаси кат' видѣхж,
Че отнасятъ тосъ мръсникъ,
Радостенъ испущатъ викъ,
Дрипитѣ имъ се засмѣхж.

Ази плачж пакъ отъ жалъ!
Не че той е на носило,
Но защото бихъ желалъ
Да го видж на бѣсило!